

Protokol o hlavním líčení

Okresní soud v Karviné dne **01.03.2002** o **08:00** (začalo v 9.00) hod.

Trestní věc proti **Jakubu Polákov**
pro **§ 206 odst. 1, odst. 2 trestního zákona**

Přítomni:

Předseda senátu: Mgr. Hana Raszyková
(samosoudce)

Státní zástupce: Mgr. Vladimír Kresta

Soudci (přisedící)

Zapisovatel: Andrea Marková

Poškozený:

Zmocněnec:

Zúčastněná osoba:

Zmocněnec:

Obžalovaný: osobně, doručení je vykázáno

Obhájce:

Jiné osoby: (zástupce zájmového sdružení, zákonný zástupce, zástupce orgánu pověřeného péčí o mládež):

Po zahájení hlavního líčení sdělením věci, která bude projednána, zjistil předseda senátu - samosoudce, že z osob, které byly k hlavnímu líčení předvolány nebo o hlavním, líčení vyrozuměny, se nedostavily:

Dále zjistil totožnost osob, které se dostavily. Dotazem u obžalované zjistil, že pětidenní lhůta k přípravě od doručení předvolání

*) byla zachována

*) nebyla zachována

Obžalovaný(á) , který se k hlavnímu líčení dostavil, výslovně požádal, aby hlavní líčení bylo přesto provedeno.

Předseda - samosoudce zjistil dotazem u st. zástupce *)obhájce, že pětidenní lhůta k přípravě od vyrozumění:

*) byla zachována

*) nebyla zachována

St. zástupce, *) obhájce souhlasí se zkrácením této lhůty.

*) Škrtněte, co se nehodí!

Po slyšení přítomných stran rozhodl soud, že hlavní líčení je možno konat přesto, že se z předvolaných osob nedostavil (li, y, a)

St. zástupce přednesl obžalobu

*) Poškozený na dotaz předsedy senátu - samosoudce, zda navrhuje, aby obžalovanému(é) byla uložena povinnost k náhradě škody způsobené trestním činem, uvedl:

**Poškozený Ing. Jan J o n á š , gen. čl. 36,
po poučení dle §§ 43, 44 tr. řádu u v á d í :**

Jednáním obžalovaného mi vznikla pouze škoda morální, nepřipojuji se s nárokem na náhradu škody v tomto trestním řízení.

+==+==+==+==

**Poškozený Ing. Viktor P a v e l k a , gen. čl. 55,
po poučení dle §§ 43, 44 tr. řádu u v á d í :**

Jednáním obžalovaného mi nevznikla škoda. Nepřipojuji se s nárokem na náhradu škody. V případě, že obžalovanému bude prokázána vina, žádám veřejnou omluvu.

+==+==+==+==

**Poškozený Ing. Jiří B o t u r , gen. čl. 67,
po poučení dle §§ 43, 44 tr. řádu u v á d í :**

Jednáním obžalovaného mi nevznikla škoda. Nepřipojuji se tedy s nárokem na náhradu škody v tomto trestním řízení.

+==+==+==+==

**Poškozený Ing. Miloš P o l o c z e k , gen. čl. 60,
po poučení dle §§ 43, 44 tr. řádu u v á d í :**

Jednáním obžalovaného mi vznikla pouze morální škoda. Nepřipojuji se s nárokem na náhradu škody.

+==+==+==+==

Zjišťuje se, že se nedostavil svědek Petr Bárta. Z čl. 71 se zjišťuje, že tento se připojil s nárokem na náhradu škody a to veřejnou omluvou ve sdělovacích prostředcích.

*) Ježto se poškozený k hlavnímu líčení nedostavil, přečetl předseda senátu - samosoudce jeho návrh ze zápisu.

Předseda senátu - samosoudce vyslechl obžalovaného(ou) k obsahu obžaloby a k návrhu na náhradu škody.

Obžalovaný

Jakub P o l á k ,

gen. čl. 32,

po poučení dle §§ 33/1, 92-95 tr. řádu u v á d í :

Poučení jsem porozuměl, vypovídat budu.

V úvodu své výpovědi chci uvést, že žádám o protokol z hlavního líčení. Jelikož trvám na tom, aby má výpověď byla doslova zaprotokolována, navrhuji, abych mohl svou výpověď, pokud to bude možné, nadiktovat přímo do protokolu.

K obžalobě chci uvést, nebo k dosavadnímu průběhu celého řízení, že nebyla zkoumána skutková podstata trestného činu a sice to, zda mé výroky jsou pravdivě či nikoliv a už vůbec mé přesvědčení, zda-li jsem je uváděl s případným vědomím či srozuměním, že mohou být nepravdivé. Jak jsem zjistil při studiu spisu, vyšetřovatel se okolnostmi vlastní kauzy smrti Milana Lacka, které jsou předmětem žalovaných tvrzení, vůbec nezabývá. Samotné okolnosti vyšetřování, např. skutečnost, že oznamovatel a poškozený pplk. Jonáš nebyl zřejmě vyslechnut osobně, ale zaslal vyšetřovateli svou výpověď v podobě vyjížděky z počítače, která je z větší části doslovnou kopií jeho trestního oznámení, tato skutečnost, rovněž tak skutečnost, že návrh na podání obžaloby byl již součástí spisu, aniž by vyšetřovatel vyčkal mých případných návrhů na doplnění dokazování, mě vedou k vážným pochybnostem o skutečné vůli objasnit celou věc. Proto chci dnes se podrobně vyjádřit ke skutečnostem, které mě vedly o němž žalovaným tvrzením.

Případem smrti Milana Lacka jsem se začal zabývat v listopadu 1998, již po vynesení rozsudku Okresního soudu v Karviné, tuším 24.10.1998, a to na žádost lidskoprávních aktivistů, konkrétně Markuse Papeho, pracovníka Evropského centra pro práva Rómů a dále pak též na žádost JUDr. Jany Chalupové, ředitelky Styku s veřejnou kanceláře prezidenta republiky. Navštívil jsem rodinu Lackových a paní Lacková, vdova po zemřelém Milanu Lackovi mě zmocnila podle § 50 tr. řádu. Takže jsem opakovaně navštívil Okresní soud Karviná, kde jsem podrobně prostudoval celý spis a též jsem si ověřoval výpovědi některých svědků, a to i svědků nevyslechnutých v Orlové a okolí k dané události. Též jsem se seznámil s předchozí trestnou činností některých obžalovaných, v té době již odsouzených a dalších osob vesměs příslušníků hnutí Skinhead. Z uvedeného jsem dospěl k závěrům, že průběh událostí byl zásadně odlišný než je tomu tak, jak bylo uvedeno ve spise, even. pak v rozsudku. Zpracoval jsem na základě studia těchto materiálů a důkazů situační zprávu nadepsanou Smrt Milana Lacka 17.5.1998 v Orlové-Lutyni, situační zpráva k 30.11.2000. Tuto zprávu jsem jednak nechal zařadit do spisu a následně pak po doplnění dalšími údaji podal dne 21.2.1999 přímo Okresnímu soudu v Karviné jako věc: Doplnění odůvodnění odvolání poškozené Anny Lackové proti rozsudku OS v Karviné ze dne 26.10.1998, příslušná sp. zn. Tuto zprávu jsem zároveň na požádání předložil na základě osobního vyžádání předložil zmocněnci pro lidská práva Ing. Petru Uhlovi. V této zprávě se v podstatě napadám zásadní vady průběhu celého řízení a sice je to zejména tedy postup vyšetřujících orgánů na místě samém. Skutečnosti, že tyto vady byly zcela zásadní potvrzuje pak následně usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.4., který rozhodl o odvolání proti uvedenému rozsudku Okresního soudu v Karviné, zrušil ho v celém rozsahu a vrátil věc k došetření. V uvedeném usnesení Krajského soudu Ostrava se konstatují zcela zásadní vady řízení a v opatření Krajským soudem navržená v podstatě představuje úhrnný manuál jak postupoval při vyšetřování takovýchto událostí. Takže soud např. musel navrhnout aby byl vyslechnut řidič osobního vozidla Mariána Telega, který Milana Lacka přijel, který v rámci řízení

vyslechnut do té doby nebyl. Nařizuje se provedení doplnění dokumentace o dopravní nehodě, kde chybí přesný plán s určením trasy vozidel, místa střetů, brzdných drah a vůbec dalších základních okolností, které obvykle při vyšetřování dopravní nehody se provádějí a jsou pak v protokole uvedeny, a které v tomto případě nebyly součástí spisu a zřejmě nebyly ani v plném rozsahu provedeny. Krajský soud dále navrhuje vyslechnutí přímých očitých svědků nehody, kteří opět nebyli vyslechnuti. Navrhuje provedení rekonstrukce předchozích událostí, předcházejícího střetu se skinheady a pohybu osob. Nařizuje provedení dalších elementárních úkonů. Navrhuje též zpracování znaleckých posudků z oboru silniční dopravy, revizního posudku z oboru soudního lékařství a celou řadu dalších úkonů, takže jediný možný závěr je, že vyšetřující orgány jsou buďto zcela nezpůsobilé k výkonu své funkce anebo záměrně manipulovali s průběhem vyšetřování. Mé pochybnosti, které jsem uvedl v oné situační zprávě mi pak dále potvrdil znalecký posudek, který na základě protokolů a detailní dokumentace z průběhu pitvy zachycující zranění způsobená Milanu Lackovi a který byl zpracován prof. MUDr. Štefanem a MUDr. Hladíkem z Ústavu soudního lékařství v Praze dospívá k závěrům, že střet s nákladním automobilem a údajné vlečení po dráze 50 metrů je absolutně vyloučen, neodpovídá způsobeným zraněním, kterážto byla způsobena jedním úrazovým dějem, jedním přejetím autem a to autem osobním, ležícího poškozeného, eventuálně předchozím útokem, fyzickým napadením útočnickou, která však byla i následným úrazovým dějem při dopravní děje překryta. Tyto závěry jsou v zásadním rozporu s původním znaleckým posudkem vypracovaným ostravskými znalci MUDr. Loykou a Dvořáčkem, který jako příčinu smrti stanovuje střes s nákladním automobilem a sice tak, že tento automobil narazil do zad sedícího, či jinak schouleného poškozeného a roloval ho po 50-ti metrové dráze. Podle těchto znalců mělo pak k přejetí osobním automobilem, které následovalo v době, kdy poškozený byl již mrtev a jeho životní funkce, citují " Již vyhasínají ". Znalecký posudek MUDr. Štefana a Hladíka toto vylučuje, zranění nepochybně způsobená přejetím osobního automobilu označuje jako zranění způsobená za života poškozeného na fotografiích z pitvy je patrná vitální reakce. Dále pak v rozporu s předchozím znaleckým posudkem konstatuje, že na těle, zejména na obličeji, jinak dopravní nehodou nepoškozeném, jsou zjevné znaky typické pro napadení jinou osobou, jako např. podlitiny na sliznici rtů a dásní. Tento znalecký posudek, který jsem získal již v průběhu února 1999, jsem 1.3. předložil příslušným orgánům, to znamená vyšetřovateli dopravní nehody, která v té době byla odložena a byla šetřena jako samostatná trestní věc, což je též jedna z vad, na kterou upozorňuje krajský soud, na toto rozloučení té události na samostatné děje a nařizuje, což se pak také stalo sloučení obou těchto trestních věcí, to je dopravní nehody a předchozího útoku skinheadů do jedné trestní věci. Na toto mé podání, které navrhuje pokračovat v odložené trestní věci dopravní nehody, doplněné právě oním znaleckým posudkem Štefana a Hladíka reagoval vzápětí státní zástupce Mgr. Cibien, který tuto věc dozoroval usnesením o novém odložení věci, který ač se seznámil v té době byl seznáma se všemi důkazy, které posléze v průběhu následujícího období vedly zcela k jinému rozsudku, než byl v té době původní, k odsouzení Telegy a spoluzavinění skinheadů na Lacka, což původní rozsudek vylučoval, přestože všechny tyto zásadní údaje měl, znovu v usnesení věc odložil. Ještě před tímto usnesením Mgr. Cibien dne 1.3.1999 na základě podnětu postoupenému Krajským úřadem vyšetřování k této věci, kterýžto jaksi podnět krajský úřad vyšetřování vydal na základě rozhodnutí nebo stanoviska úřadu vyšetřování ČR, který se vyjadřoval k mému podání, které mu dodal zmocněnec vlády pro lidská práva Petr Uhl, který této mé podání postoupil s osobním dopisem ministru Ulrychovi, který ho předal plk. Pelcovi a jak jsem pak dodatečně zjistil, proběhlo v té věci jisté šetření, i když ne v takovém rozsahu, v jakém navrhoval Petr Uhl. Byl tehdy vlastně poprvé protokolárně, mimo trestní řízení vyslechnut řidič osobního automobilu Marián Telega a byly provedeny проверки některých podezření. Tyto orgány měly, to znamená různé instance úřadu vyšetřování měly v té době k dispozici znalecký posudek prof. Štefana a MUDr. Hladíka. Přesto rozhodly tak, že v podstatě schválily a potvrdily v průběhu března dosavadní postup orgánů činných v trestním řízení, resp. Okresního úřadu vyšetřování, vyšetřovatele, což mi dali na vědomí dopisem ze dne 17.3., ve kterém se říká, věc je v pořádku, a že má podezření mou vyslovená a mou

podepřená znaleckým posudkem jsou neopodstatněná. Mgr. Cibien usnesením z 1.3 na tento podnět krajského úřadu vyšetřování reagoval velmi podivným způsobem.

Mé podání poté, co jsem se dozvěděl, že úřad vyšetřování ČR v podstatě nechce přezkoumat činnost podezřelých složek, reagoval jsem na toto podání, které má, jak je ostatně konstatováno, všechny znaky trestného oznámení na postup orgánů činných v trestním řízení, zejména vyšetřovatelů. Přesto Mgr. Cibien vyrovnal s tímto mým podáním postoupeným mu krajským úřadem vyšetřování způsobem tak, že toto označil za mou stížnost proti usnesení o odložení vyšetřování nehody, zase to můžu předložit soudu, usnesením ze dne 29.12.1998 odkládá věc vyšetřování dopravní nehody. Toto mé podání ničím takovým nebylo, označení za stížnost proti usnesení bylo zřejmě učiněno s tím, aby mohlo být zamítnuto s tím, že lhůta propadla.

Usnesení žádám o založení do spisu.

Tento postup Mgr. Cibiena a postup dalších složek úřadu vyšetřování mě utvrdil v přesvědčení, že s vyšetřováním bylo manipulováno a že tu přetrvává snaha dále bránit objasnění věci v plném rozsahu. Podrobněji bych se chtěl vyjádřit ke konkrétním okolnostem, které mě k tomuto mému přesvědčení vedly a které v průběhu dalšího vývoje události postupu trestního řízení mě v tomto přesvědčení utvrzovaly. Takže prvním narážejícím faktorem je to, že událost byla rozdělena do 3 věcí, sice přestupku, který se týkal střetů skinheadů a Rómů před restaurací. Šetření přestupku zaniklo, aniž by byli zajištěni svědci, i když na místě bylo mimo skupinu 10 skinheadů ještě asi dalších 15 osob, jak uvádějí svědkyně Modřiková ve své výpovědi u hlavního líčení před Okresním soudem v Karviné, poté, co byla věc znovu usnesením Krajského soudu v Ostravě vrácena k novému projednání a nebyli ustanoveni zřejmě všichni účastníci incidentu, nemohlo být tak objektivně zjištěno jejich skutečné chování. Jako svědci této události, začátku celého incidentu, ve spise figurují pouze samotní skinheadi, popřípadě jejich přítelkyně. Nikdo z dalších oněch min. 15 osob nebyl vyslechnut. Jak vyplynulo později z výslechu dalších svědků, po usnesení KS v Ostravě, na jeho pokyn ustanovených a vyslechnutých později při hlavním líčení, z nezájmu policistů, ač se jim někteří sami hlásili, policisté si je nevytěžili a i z obav ze skinheadů samotných. Druhou věcí, na kterou byl rozdělen tento případ, byl vlastní útok skinheadů a sice nikoliv na skupinu všech tří osob, poškozeného Milana Lacka, jeho dceru Denisu a jejího přítele Miroslava Žigu, ale pouze útok obviněných na Milana Lacka. Už samotná skutečnost, že skinheadi napadli a začali pronásledovat celou tuto trojici a přesto jako poškozený byl v celé věci v veden Milan Lacko a až po mých intervencích byla připuštěna Denisa Lacková a to pouze z titulu příbuzenských vztahů k Milanu Lacko a Miroslav Žiga nebyl jako poškozený připuštěn vůbec až do pravomocného skončení věci rozsudkem KS Ostrava loňského roku, ve mě opět nadále utvrzují přesvědčení o manipulaci s průběhem vyšetřování. K tomuto útoku opět byli ustanoveni a vyslechnut jako svědkové pouze a jenom přátelé obžalovaných a nikdo z dalších osob, které nepochybně na místě byli, vyskytovali se před restaurací U Málky. Přitom jak se v průběhu trestního řízení, tyto svědky bylo možno ustanovit, neboť např. v úředním záznamem ppor. Makulou, policistou oddělení Policie v Orlové, který se podíval v prvních hodinách na vytěžování svědků, nabízeli své svědectví např. Jan Remek, vyhazovač na diskotéce restaurace Amálky, na které se incident odehrál. Podle ÚZ. svědek Jan Remek měl vidět na místě skutečností, včetně skinheadů, kteří po nehodě, to znamená po střetu osobního automobilu řízeného Mariánem Telegou s poškozeným Milanem Lackou, viděl na místě ještě několik skinheadů, kteří uvedli, že bude to zase na nás a tento svědek podle záznamu poručíka Makuly též uvádí, že tyto osoby by mohl identifikovat. Nic takového později nebylo provedeno. Svědek Remek po 2 letech, když byl teprve vyslechnut při hlavním líčení, evidentně jevil známky strachu, obav vůbec vypovídat a pochopitelně již nějaká rekognice by neměla příliš velký smysl. Tato skutečnost, že se na místě po střetu osobního automobilu s poškozeným se nacházeli skinheadi je v rozporu s výpovědí svědků, protože se podařilo ustanovit všech 14 stoupenců hnutí Skinhead,

kteří se na uvedené diskotéce vyskytovali a tito podle vlastních tvrzení z části opustili místo hodinu před událostí a z části okamžitě po střetu s Rómy s tím, že odjížděli v době, kdy Milan Lacko měl sedět, nebo nějakým způsobem se pohybovat na místě, nebo z místa, kde byl útočícími skinheady ponechán. Opět svědectví, která zpochybňovala to, jak tito svědkové, přímí svědkové události skinheadi sami popisují událost, nebyla nikdy řádně objasněna, vyšetřovací orgány se nezabývali skutečnostmi, jako je panický útěk dnes odsouzeného Jurečka z místa činu. Skutečnost, že do restaurace vběhla jedna z přítelkyň skinheadů a vyzvala zde kamarády k odchodu s velmi vyděšeným výrazem, jak uvádějí jiní svědci. Tyto a další rozpory nezaujatých svědků a skinheadů a přátel obžalovaných nebyly nikdy objasněny a celý postup průběhu události vychází právě z výpovědi těchto zaujatých svědků to jest skinheadů a jejich přítelkyň a s jejich výpovědí se zachází jako s výpovědí věrohodných a vyšetřovatel nebere ani po zrušení rozsudku, není náležitě zvažování jejich přesvědčení, skutečnost, že jsou stoupenci takového ostře rasistického protirómského hnutí, který hlásá nenávisť k Rómům, opakovaně se dopouští protiprávního jednání a toto hnutí je organizovaná a postupem často zdokonaluje a sdílí společnou ideologii. Přítomni skinheadi, jejich vůdce Libor Legerský je prokazatelně aktivním účastníkem různých akcí na území celé republiky, s jeho jménem jsem se sám setkal v kauzách v Jeseník a podobně. Podobně o dalších osobách je známo, že se opakovaně dopouštějí rasově motivované činnosti, skupinových útoků skinheadů, Rómům a jiných tradičních nepřátelů. Týká se to obžalovaného Domese, Jurečka a dalších z této 14 skupiny. Někteří před touto událostí, smrtí Milana Lacka. Opět jak jsem již uvedl, je to jedna z dalších věcí, že tu nebyl zájem věc řádně objasnit. Je zarážející, že již při obnoveném vyšetřování, víc jak po roce, byla z pokynu KS Ostrava výzva, aby se přihlásili svědci dopravní nehody, najednou se přihlásili a byli ustanoveny posádky 3 dalších vozidel. Např. řidič vozidla jedoucího v nevelké vzdálenosti za Mariánem Telegou, který přímo sledoval průběh nehody, který viděl ve světle automobilu obrys na vozovce, sledoval i manévr M. Telegy. Přihlásili se i svědci osobního vozu, to byly zdravotní sestry, které poskytovaly první pomoc a další osoby a svědci, kteří v prvním vyšetřování ustanoveny nebyly. Opět si to nemohu vysvětlit jinak, než jako zájem co nejvíce průběh události zamlžit a snížit vinu, případně vyloučit M. Telegu zasahujících policistů, který v té době sloužil na Orlovském oddělení policie, byl zařazen na policejní školu v Holešově a dnešní době je opět zpátky v Orlové. chtěl bych k tomu dodat, že z lidského hlediska tuto kolegiální snahu chápu, nemohu se smířit s tím, že tento vztah zmařil objasnění takové záležitosti jako je smrti člověka. Další skutečností z vyšetřování nehody je sice tak, že jak na to upozorňuje, jak uvedl KS, velmi podivná je obsah protokolů o dopravní nehodě, připojených pláneků a dále způsob nakládání se zajištěnými stopami. Podrobně se k tomu vyjadřuji v uvedení situační zprávě. Tady bych jen namátkou v krátkosti upozornit na takovéto skutečnosti. Ač se v protokolu o dopravní nehody mluví o tom, že Milan Lacko byl sražen a rolován 50 metrů. V protokole ani v připojeném plánu není uvedeno místo střetu ani dráha, po které byl rolován. Je tam pouze uvedeno asi 50-ti metrová vzdálenost. Teprve v dodatku protokolu sepsaném původním vyšetřovatelem Boturem, ale druhého dne, kdy se na místo asi ve 13.20 hod. dostavili pplk. Jonáš, který onoho rána po nehodě, jak sám uvedl, převzal věc. Cituji z výpovědi před kpt. Ondruchem ze září 1999. Novým technikem, kterého se přivedl a vyšetřovatelem por. Pavelkou, nalézají 13 hodin po nehodě, 14 odvalů pneumatik, které protokolují a kreslí do dalšího náčrtku jakožto důkaz o střetu s oním osobním vozidlem. Střetu Milana Lacka s oním nákladním automobilem. Za místo střetu stopa č. 7 zajištěná už bezprostředně po nehodě původním vyšetřovacím týmem, je jak prokázal pozdější znalecký posudek naprosto neopodstatněná. stopa 7 je podle znalce ing. Škandery kouskem z káňe dezénu pneumatiky, který odpadl z pneumatiky nákladního automobilu poté, co toto projelo okolo místa nehody. Znalec kategoricky vylučuje, že takováto stopa by mohla být pokládána za místo střetu, počátek nárazu, mezi nákladním automobilem a poškozeným a vznikla až po nehodě. Je vůbec velmi podivné, že těchto 14 odvalů nebylo technikem prap. Kučernákem vůbec evidováno. Přestože jak je z fotografií zřejmé, nic k tomu nebránilo. Později bylo tvrzeno policisty, kteří se dneska připojují k trestnímu řízení, že tyto stopy nebyly zadokumentovány, že potom začalo přšet. Tento tým byl již jako druhý,

který na místo dorazil. Nejdříve bezprostředně na místo dorazil vyšetřovací tým dopravní policie, kteří věc vyfotili, a ač tito policisté tvrdí, že předali tento plánec včetně upozornění na oněch 14 stop odvalů, dokazující, že projel nákladák a tvrdící později před soudem a že ustanovili příčnu smrti střetnutí s nákladákem. Druhý tým, který se na místo dostavil, to jest npor. Botu s technikem Kučerňákem, zřejmě, jak vyplývá z výpovědi technika Kučerňáka žádný takovýto plánec ani poznatek o střetu s nákladním automobilem a oněch 14 odvalech nedostal, Kdyby takovýto plánec dostal, byl by přiložen v protokolu o nehodě. Nic takového ve spise není, jak vypověděli policisté prvního týmu dopravní nehod, údajně se všechno ztratilo. Plánky, fotografie, negativy, všechno záhadně zmizelo, čímž se později soud zabýval obsáhle, leč jasno v té věci sjednáno nebylo. Jak uvádí technik Kučerňák a jak vyplývá i jím pořízených plátků a fotodokumentace. V době pořizování fotodokumentace nepršelo. Policisté, kteří byli u toho se shodují, že zadokumentování stop patří k prvotním úkonům, které po dostavení se na místo činu provádějí, zvláště pak hrozí-li jejich znehodnocení blížícím se deštěm. Z fotografií pořízených Kučerňákem, že v době pořízení dokumentace nepršelo, vozovka byla suchá. Přesto oněch 14 odvalů, ač na fotografiích jsou patrné otisky zhruba 40x60 cm odpovídající tomu, co bylo ppr. Jonášem, technikem Ulmanem a Pavelkou jako důkazy zadokumentováno v dodatku protokolu uvedeno, jsou patrné, je zjevné z plánku a fotodokumentace, že technik a vyšetřovatel je za relevantní a významné nepovažovali. Toto vysvětluje dostatečným způsobem jak výpovědi řidiče nákladního automobilu Tatra 815 s návěsem Jiřího Rečky, tak znalecký posudek ing. Škandery, znalec z oboru silniční dopravy, z kterých vyplývá, že tento nákladní automobil, který krátce po nehodě zastavil na místě činu, zde stávil a byl posléze policisty s odůvodněním, že zde stojí na stopách, proveden a navigován k průjezdu nehody a to tak, že objel zde ležící tělo poškozeného. Rovněž projel krevními stopami, aby tak zajel do protisměru, aby tak objel odstavený automobil. M. Telegy. V posudku Škandery je toto řádně objasněno a znalec z oněch stop a fotodokumentace dokládá, jak směr tak vůbec původ oněch 14 odvalů s tím, že toto způsobilo pomalu jedoucí vozidlo, to usuzuje, že jel po okrajnici, že stopy počínají u těla poškozeného a postupně se vytrácejí směrem od něho a dalších skutečností, kterou jsou v kompetenci znalce a korespondují s výpovědí řidiče onoho vozidla Jiřího Rečky. Tato skutečnost v porovnání snaha s následnými znovu opakovanými tvrzení na místě zasahujících policistů zde mou jmenovaných a k trestnímu řízení se připojujících policistů, kteří o tom věděli, případně museli nebo měli o nich vědět jako kriminalisté se na té nehodě podílející, tvrzení, že ony stopy vedly v opačném směru, než je tomu ve skutečnosti, že nebyly zadokumentovány, až druhý den, protože je zakryl déšť, ač to odporuje zde uvedeným důkazům. skutečnost, že stále setrvávají, ač již před svými výpovědi Ondruchem, i před hlavním líčením roku 2000, snaží se znovu a znovu udržet tuhle naprosto vyvrácenou nepodloženou hypotézu, mi neumožňují jiný vklad, než že tihle lidé vědomě lžou. Další podezřelou okolností je způsob, jakým bylo nakládáno se zajištěnými stopy. Ač podle npor. Poloczka byly zjištěny se spolu se zjištěnými vzorky nákladního automobilu řidiče Šebesty, byl zaslán i oděv poškozeného jako srovnávací materiál, jestli na tomto oděvu nejsou stopy od nákladního automobilu. Tak v rozporu s tímto tvrzením npor. Poloczka ze spisu vyplývá, že oděv k žádné expertíze zaslán nebyl, nebyl nikdy posuzován a vyšetřovatel Pavelka s odůvodněním, že hrozí rozklad, jej zlikvidoval. Podle manželky poškozeného Anny Lackové, v případě bundy, která byla silonová, je tvrzení, že se začne rozkládat, se mi jeví jako zcela účelové, nepravdivé. Takovýchto okolností, které někdy mají hodnotu přímých důkazů, někdy jsou pouze indiciemi je možné najít ve spise celou řadu. Tvoří ucelený řetěz, který umožňuje jiný závěr, že skutečně došlo k manipulaci vyšetřovací ve prospěch obv. a později odsouzeného Mariana Telegy. Tuto skutečnost znovu a znovu potvrdil např. revizní posudek z oboru soudního lékařství, který byl na pokyn KS v Ostravě zpracován. skutečnost, že orgány neřídily doporučením krajského soudu a věc byla navzdory názoru, že má být přidělena mimo kraj, byla tato věc znovu ponechává v kompetenci karvinských orgánů, pouze byl vyměněn pouze vyšetřovatel a ve sloučené věci byli ponecháni titíž státní zástupce Mgr. Lapišové a Mgr. Cibien. Opět vzbuzuje podezření, věci neotvírat nad věcí danou krajským soudem a vyhnout se tak

zjištění a pochybení a manipulací orgánů v plném rozsahu a potažno tím byla zmařeno řádné objasnění v plném rozsahu věci smrti Milana Lacka samotné. V tomto tvrzení opět utvrzoval postup vyšetřovatele Ondrucha s nímž, jak je možno dovodit ze spisu, jsem uvedl, že dlouhodobou papírovou válku, kdy jsem se marně dožadoval doplnění dokazován, namítal jsem, že Denisa Lacková a Žiga nejsou vedeni jako poškození. Namítal jsem průběh rekonstrukce, která nebyla, jak je možno z okolností vidět skutečnou rekonstrukcí událostí, zejména střetů skinheadů, a byla pouhou prověrkou výpovědí skinheadů a jejich přátel. Namítal jsem marně, že nebyli ustanoveni další možní svědkové, ač toto bylo možné, odkazují např. na výpověď svědkyně Moldřikové, která mezi oněmi 15 osobami přítomnými na místě činu uvádí 2 osoby křestními jmény, o kterých uvádí i přibližné místo jejich pobytu a je zřejmé, že by je mohla identifikovat a že by mohly být ustanoveny. Skutečnost, že vyšetřovatel nevyhověl mým požadavkům a naopak šel takovým pochybným a diskriminujícím krokům, jako je zjištění duševního stavu Denisy Lackové a Miroslava Žigy a rozpory v jejich výpovědích nepřesahují obvyklou míru danou okolnostmi událostmi toho, že byli vystresováni a obavami o svůj život a jejich zpochybňování z hlediska obhajoby, avšak z hlediska vyšetřujících orgánů zjevně nepodstatné a řada dalších takových okolností, které vedou k závěru, že bohužel, ani po rozsudku jsou stále mezery. Je to zejména podíl viny útočících skinheadů na Milana Lacka, případná účast dalších osob a míra jejich zavinění. Upozornil mě vyšetřovatel, který mě vyslyšel v souvislosti s touto věcí, pro kterou zde stojím na skutečnost, že fakt, že Milan Lacko byl na vozovku, kde byl později sražen automobilem osobním, nebo přejel osobním automobilem, byl zahrán proti své vůli, kdy předtím se nacházel na chodníku odděleném od vozovky zhruba metr hlubokým příkopem a stromořadím, pásem v celkové šíři asi 3 metrů a byl po útoku ať již byl jakkoliv intenzivní a bez ohledu jako zanechal následky, zanechán jako ležící evidentně bezvládný a jak nové vyšetřování prokázalo v této poloze ho zachytilo os. auto řízené M. Telegou, umožňuje kvalifikovat počínání skinheadu jako tr. čin vraždy při nejmenším v nepřímém úmyslu.

K námitce soudu, že toto se netýká předmětné věci, právní kvalifikace kterou navrhoval vyšetřovatel při výslechu obžalovaného se netýká této projednávané věci.

K námitce soudu uvádím, že podle mého názoru základním znakům naplňující skutkové podstaty trestného činu patří to, že informace mou šířené jsou nepravdivé. Skutečnosti, které zde uvádím, včetně poslední uvádím proto, abych prokázal pravdivost svých tvrzení a to pravdivost toho, že věc nebyla řádně vyšetřována a že vyšetřování bylo zmanipulováno. A že jiný názor kvalifikace trestného činu je zde v tomto případě relevantní a že kdyby věc byla projednávána jinými orgány než karvinskými, byl závěr jiný. Jestli soud dovolí, skinheadi tím, že zanechali Milana Lacka v oné pozici bezvládně ležícího na zemi na špatně osvětlené vozovce, kde jim muselo být jasné, že hrozí jeho přejetí, nebo zranění jakékoliv vážné, ale skutečnost, že ho tam zanechali a z místa činu utekli, aniž by jakýmkoliv způsobem zajistili pomoc, dali najevo své srozumění s možným následkem, to jest smrtí poškozeného, i podle názoru kvalifikovaného vyšetřovatele, který měl možnost seznámit se spisem, byla by na místě zcela jiná podstatně závažnější kvalifikace, než k ní dospěli karvinské orgány, potažno KS v odvolacím řízení. Takže na závěr bych ještě uvedl, že zastupováním poškozených v případě útoku se zabývám od roku 1996. Byl jsem účastníkem řízení v celé řadě věcí, včetně několika vražd. Tento případ smrti Milana Lacka má jisté analogické rysy s případem smrti Tibora Daniehla a uvádím ho proto, že vyšetřoval se v průběhu vyšetřování touto skutečností zabýval a sice je uvedeno, že bylo na mě v P9sku průběhu let 1996 podáno několik oznámení pro šerení poplašné zprávy a jiné věci a to představiteli města Písku, vyšetřovatelem případu smrti Tibora Daniehla, aby si soudcem. Mgr. Hávou, který ve věci rozhodoval. Ne už zcela v úplnosti bohužel konstatováno, že tato trestní oznámení nejen, že nebyla prokázána, až jsem, že věc kvalifikována jako výtržnost a násilí proti jednotlivci a byla posléze po dlouhém boji a použití mimořádných opravných prostředků na základě stížnosti pro porušení zákona překvalifována jako

vražda, takto byli 3 ze skupiny za vraždu odsouzení, potvrdila mé pochybnosti v případě má obvinění vůči orgánům činným v tomto trestním řízení a even. představitelů města, kteří tuto bagatelizující kvalifikaci opakovaně hájili a to i při opakovaném šetření věci, že i tam byl původní rozsudek zrušen, znovu projednáván, znovu zrušen a znovu projednáván KS bez podstatnějších změn. Mé mimořádně opravné prostředky až po 6 letech sjednaly nápravu. Zaráží mě, že vyšetřoval v mé věci, si tyto věci se s těmito věcmi neseznámil, když se s těmito věcmi zaobírá. Úplně na závěr shodou okolností zhruba v těch dnech roku 2000 za totéž, za co na mě bylo podáno trestní seznámen, na jehož základě zde stojím před soudem, mi byla Nadací 77 udělena cena Františka Krygla jako ocenění boje s přestupku policie a justice , případně nejotřesnějších rasových vražd v ČR. Na obhájce nemá, takže mi nezbyvá to uvést jako důkaz, že věci lze hodnotit různě, záleží na postoji, to ovlivňuje i posuzování orgánů, které by měly být objektivní.

Jedná se zejména o oněch 14 úvalů pneumatik všemi uvedenými policisty, opakovaně potvrzených jakožto důkaz o přejetí, sražení poškozeného M. Lacka nákladním automobilem. Obžalovaní v různé míře jak i samí přímí zasahující policisté tyto stopy měli vyhodnotit a zadokumentoval jako důkazy, popř. jako pplk. Jonáš, ač se na místě dostavili a mohli si ověřit, a měli vědět o všechno okolnosti o projetí nákladního automobilu řízeného Rečkou z pokynu samotných policistů. A4 o tom věděli nebo vědět mohli nadále setrvali na svém tvrzení, že toto jsou stopy a byly takto vyhodnoceny jako důkaz. Další takovou manipulací je způsob jakým bylo nakládáno, jak jsem již uvedl s oděvem. Je jím onen dodatek protokolu o dopravní nehodě podepsaní pplk.. Jonášem a vyšetřovatelem Pavelkou, technik tam podepsaný není, toho taky nejmenuji. Ten z pokoyu nadřízených prováděl, to co měl. Zajímavé je, že ač byly tyto stopy různě v průběhu trestního řízení samotným Jonášem různě vykládány, nejp. jako odvaly pneumatik, jako odvaly těla, byly uváděné jako mokré skvrny, jiným jako mastné skvrny. Uvádělo se, že zmizely v důsledku dště a byly zadokumentovány, vydávány 13 hodin po nehodě poté, co byla dávno zrušena uzávěra, kdy vyšetřování skončila 03.00 hod., tedy několik hodin zde probíhá normální provoz, tak přesto tyto stopy byly zahrnuty jako důkaz. Další konkrétním, podvrženým důkazem byla skutečnost, jakým způsobem byl interpretován otisk dezénu NS29 v jednom tomto odvalu. A sice byl interpretován jakožto důkaz, že zde byl nákladní automobil a to uváděl do souvislosti s návěsy tatra 815 či jiným takovýmto těžkotonážním automobil. Přesto jak vyplynulo v roce 2000 v průběhu výslechu policisty Ilečka, tento dezén je používán u pneumatik, které se montují na 13 palcová kola. 13 palců je rozměr osobních automobil, např. Favorit, Škoda 120, novější 14 palcová, kdežto nákladní automobily začínají okolo 20 palců. Tento poznatek lze zjistit pouhým nahlédnutím do katalogů. Tato skutečnost musela být policistovi, technikovi, který toto zkoumal naprosto jasná. Měl ji poskytnout, měla být vyžádána, jaké rozměry, přesto, že nemohla být na žádném automobilu, přesto tento vzorek byl po celou dlouhou dobu dáván do souvislosti s používán jako jeden z důkazů, že přejetím nákladním automobilem došlo.

K dotazu

Ka jsem již uvedla, je to ona situační zpráva. První podal jsem na začátku roku 1999, je to obsahem doplnění odvolání proti původnímu rozsudku u 26.10. Objevují se další, protože v průběhu řízení vycházely nové okolnosti, tedy mé námitky se objevují v dalším podání, námitky podjatosti vůči vyšetřování a proti st. zástupcům. Uváděl jsem je v průběhu roku 2000. Uváděl jsem je pak i při svém vystoupení před KS ve veřejném zasedání, který posléze vynesl pravomocný rozsudek. Je velmi podivná skutečnost, že tento rozsudek proti, kterému jsem hodlal použít mimořádné opravné prostředky, a sice konkrétně podnět pro porušení zákona mi vlastně bylo znemožněno tím, že písemné vyhotovení v rozsudku KS Ostrava, na které jsem čekal, nebylo zasláno ani mě jakožto zmocněnci, ani samotné poškozené Anně Lackové, natož poškozeným D. Lackové, v níž jsem marně namítal, že by jako poškození vedeni být měli. Toto zmocnění, jak jsem se posléze dozvěděl,

kdy jsem analogickým postupem KS v případě prvního rozhodnutí v této věci, kdy soudci Matouškovi trvalo několik měsíců, než vyhotovil písemné rozhodnutí, kdy to trvalo 3 až 4 měsíce, marně jsem očekával, kdy mezitím uplynula 6-ti měsíční lhůta k podání SPZ, kdy to musí podat samotný ministr. Kdy podnět neměl šanci projít. Jak jsem se později dozvěděl, byl tento rozsudek zaslán JUDr. Miškovi, který na počátku věci byl zmocněncem Anny Lackové, leč ta nespokojená s jeho nedostatečně účinným způsobem zastupování, mu plnou moc zrušila. Teprve těsně před veřejným zasedání KS, který měl rozhodnout o odvolání druhého rozsudku OS Karviná, v podstatě navštívil paní Lackovou, přiměl ji pod sliby odškodnění, znovu podepsat plnou moc a pouhý 1 den před zasáním KS předal své vyjádření, připojil se vlastně k mou podanému odvolání, ač sám v téhle době fázi nefiguroval v průběhu hlavního líčení před OS v Karviné, byl plné moci zbaven. KS vyjádřil na začátku zasedání jak to, že tato skutečnost umožňuje nezabývat se jeho podání, což odpovídá mým skutečnostem z podobných věcí, což jsem učinil 14 dnů předtím, a soud odvolací takovéto podání ignoroval. Tady nejenže nechal JUDr. Ježka podání podat, ale také ve svém rozsudku se jak je možné k nahlédnutí v něm podrobně zabýval, zatímco mé rozsáhlé odůvodnění odvolání bagatelizoval jednou větou, logicky zcela pochybenou, prostě se jí zbavil a písemné vyhotovení rozsudku pak odeslal pouze jemu. Tuto skutečnost Anně Lackové nesdělil, do dnešního dne se s ní nespojil, případně odškodnění od M. Telegy, který byl uznán vinnou smrtí M. Lacka nejednal, žádné kroky v tomto neučinil.

+==+==+==+

Svěddek

Ing. Jan J o n á š ,

gen. 36,

bez příbuzenského poměru,

po poučení dle §§ 97 - 101 tr. řádu u v á d í :

Poté co došlo k přejetí pana Milana Lacka, začali mě konstatovat sdělovací prostředky, kdy mi sdělovali, že pan Polák podává různé informace, a že jsem se podílel na zkreslování důkazů, a že jsem měl, podvrhoval důkazy. To jsem věděl pouze z doslechu, a proto jsem s celou věcí nic nedělal. Dne 1.6. se konal pietní akt ke smrti Milana Lacka. Následujícího dne jsem se dozvěděl, že pan Polák rozdával mezi účastníky plakát o formátu A3, kde uvedl, že jsem lhal a uváděl jsem nepravdivé skutečnosti. Rovněž tam byli uvedeni další policisté. Z tohoto důvodu jsem podal dne 2.6. trestní oznámení na pana Poláka, kdy k tomuto jsem přiložil rovněž výše uvedený leták. Chtěl bych rovněž uvést, že letáky byly vyvěšeny po Orlové, např. 20 metrů od Obvodního oddělení Policie, rovněž tak asi 50 metrů od Kulturního domu v Orlové. Byl jsem tedy pohoršen výroky pana Poláka. Pokud se týče mého morálního poškození, pak jsem byl poškozen u zástupců sdělovacích prostředků, dále pak jsem byl poškozen u svých spolupracovníků. Pokud se týče Orlové, pak jsem omezen pracovně, kdy jsem např. nemohl vést bezpečnostní opatření při demonstraci Republikánské strany před jedním rokem. Rovněž mám veřejnou nahrávku mezi panem Papem a paní Čaňovou, která byla na chodbě Okresního soudu v Karviné 15.11.2000, kdy pan Pap uvedl, že on spis nezná, že vinu uzná soud, ale že se jedná vše o kampaň odvolání pana Jonáše. Rovněž dnes na chodbě jsem se dozvěděl, že sdělovací prostředky dnešní soud vedou ne jak rozhodnutí o vině či nevině pana obžalovaného, ale rozhodnutí o vině či nevině pana Jonáše.

Chtěl bych uvést, že jednou za měsíc držím týden služební pohotovost. Od operačního důstojníka v sobotu ráno přebírám službu, rovněž tak i v neděli. Předmětného dne 17.5. v ranních hodinách asi v 6.45 hod. jsem se od operačního důstojníka dověděl, že došlo k nehodě a to asi 1.00 hodinu po půlnoci, kdy měl být přejet člověk nákladním automobilem a vozidlo z místa činu ujelo. V té době jsem nevěděl, že poškozeným byl Róm. Když jsem vytěžoval operačního důstojníka, dověděl jsem,

že se poškozeným je Róm a že s tímto mělo souviset pobití příznivců Skinhead. Jelikož jsem věděl, že se jedná o citlivou věc, nechal jsem se zavést na PČR OO Orlová v 7.30 hod. Byl jsem přítomen předání služby vyšetřovatelem Boturem vyšetřovateli Pavelkovi. Byl zde přítomen pan Poloczek. Od pana Poloczka jsem se dozvěděl, co se na místě stalo a co na místě bylo zjištěno. Chtěl bych říct, že já jsem pouze prováděl řídicí práce, kdy jsem se snažil zajistit dostatek policistů, kriminalistů a technika. Nijakým způsobem jsem nemohl zasahovat do vyšetřování vyšetřovatele ani kriminalistů, když tito nebyli mě podřízení. Od pana Poloczka jsem se dozvěděl, že k události mělo dojít asi půl hodiny po půlnoci, kdy policistů prověřovali okolí, rovněž vytěžovali možné pachatele a svědky. Náčrtek místa činu mi předložil pan Poloczek, který mi na tomto ukazoval, jak asi k celé události došlo. Byly zde načrtnuty nějaké stopy tužkou a to od pravé strany vozovky směrem od Doubravy do levé strany vozovky. Já jsem zjišťoval z jakého důvodu jsou tyto stopy pouze načrtnuty, kdy mi bylo sděleno, že začalo na místě pršet a z tohoto důvodu nebylo možno řádně stopy zaregistrovat. Z tohoto důvodu jsme čekali až přestane pršet a jeli jsme na místo činu, kdy to bylo asi před 12.00 hodinou. Na místo se mnou jel pan Pavelka, pan Poloczek a kriminalistický technik. Zjistili jsme, že po uschnutí vozovky je zde 14 stop, které dle mého názoru mohlo být způsobeny nákladním automobilem a to vzhledem ke vzdálenosti mezi jednotlivými stopy. Ve dvou stopách byl vytištěn vzor pneumatiky, kdy se jednalo o stromečkový vzor, který se používá pokud vím na nákladním vozidle. Jednalo se o masné stopy, ve kterých byla obsažena nějaká tělní tkáň, kdy na počátku tužku zakreslených stop jsme našli kus tělní hmoty a rovněž kousek černé látky. Když po dvou dnech byl na místě pan Stopár, který v té době zastupoval paní Lackovou a paní Lacková, tyto stopy byly stále vidět. Rovněž zde zůstal i kus tělní hmoty, který byl zatlačen do vozovky, a dále pak rovněž útržek černé látky, o kterém se paní Lacková vyjádřila, že se jedná o část kalhot Milana Lacka. Pokud se mám vyjádřit dále ke své činnosti dne 17.5., pak jsem se věnoval komunikaci s Rómy a se zástupci romských iniciativ, když tito se začali shromažďovat před PČR. Asi po 1 až 1 a půl hodinovém jednání se zástupci romských iniciativ, kdy dva zástupci měli u sebe nože, jsme se domluvili, že uklidní romskou komunitu a my budeme objasňovat trestnou činnost. Předmětného dne mě kontaktoval mj. Daniel, rómský poradce ministra vnitra. Kdy já jsem rovněž informoval ministerstvo vnitra o průběhu vyšetřování. Dále jsem prováděl komunikace se sdělovacími prostředky. Pan Pavelka a pan Poloczek mě informovali o průběhu vyšetřování. Od pana Poloczka jsem se dozvěděl, že znají jména možných pachatelů, kdy tito byli následně odpoledne zadrženi. Bylo jim sděleno obvinění a následně byli vyslechnuti. Rovněž tak byli ustanoveni svědci, kteří byli rovněž na obvodním oddělení vyslýcháni. Dále chci uvést, že není pravdou, že bych já osobně nechal propustit některého z obviněných, kdy pouze u jednoho klíčového svědka příznivce hnutí Skinhead jsem požádal rodiče, aby toto odvezli na nádraží, když tento měl předmětného dne nastoupit vojenskou službu, aby se tento svědek nedostal do kontaktu s ostatními svědky a obviněnými. Obviněným bylo sděleno obvinění pro trestný čin těžké újmy na zdraví. Já jsem opustil budovy policie kolem 19.00 hodin a v následujících dnech jsem nadále zjišťoval, jak pokračuje vyšetřování. Osobně jsem již nijak do vyšetřování nezasahoval. Mám za to, že v pondělí jsem byl v kontaktu s MUDr. Dvořáčkem, kterému jsem telefonoval na mobilní telefon, kdy tento mi sdělil, že provedl pitvu a ještě nevypracoval oficiální pitevní zprávu. Řekl mi, že žádný důkaz fyzického napadání skinů na těle pana Lacka nenašel. Rovněž mi sdělil, že dle jeho názoru, v době, kdy pan Lacko seděl na cestě, nebo byl v podřepu, byl sražen nákladním vozidlem. Pokud se týče zranění v oblasti genitálií, toto již nebyl, bylo způsobeno již mrtvému člověku. Dále bych chtěl uvést, že od prvopočátku vyšetřování bylo známo, že tělo pana Lacka přejel pan Telega svým osobním vozidlem zn. Fiat Tip. Tento snad měl rovněž zavolat policii a záchranku. O tomto mě informoval již operační důstojní. Bylo mi sděleno, že se mělo jednat o policistu, resp. o studenta Střední policejní školy Holešov. V té době jsem žádného pana Telegu osobně neznal. Pokud vím, tak není trestným činem přejetí mrtvého a jelikož jsem se potom nedověděl, že panu Telegovi bylo bezprostředně poté sděleno obvinění, měl jsem za to, že toto potvrdil i oficiální znalecký posudek. Já jsem se blíže ke spisu nedostal, tento jsem již ani nestudoval, kdy mi bylo řečeno ředitelem úřadu vyšetřování, že mi

tento již spis k dispozici nedá, jelikož začali námitky na mou osobu. dále bych chtěl uvést, že v několika případech mě telefonicky kontaktoval pan Sputár a paní Lacková, kdy tato mi dokonce sdělila, že na místě byl vidět černý džíp, který měl pana Lacka přejet. Všechny tyto skutečnosti jsem písemně předával do Orlové. rovněž paní Lacková mi sdělila, že ví o nějaké svědkyni, která pobití měla vidět, kdy však následným vytěžením a výslechem této svědkyně bylo slyšeno, a že tato slyšela hluk a když vyšla z rseaturace U malky, viděla již na místě modrá světla, kdy se jednalo o vozidlo policie. Ještě jednou uvádím, že já jsem nevedl žádnou práci vyšetřovatelů ani kriminalistů ani technika. Tito nebyli mými podřízenými. Rovněž tak od prvopočátku se vědělo, že pan Telega přejel pana Lacka, kdy toto se nijak nezamlžovalo ve snaze vyvinit pana Telegu z trestního činu.

K dotazu státního zástupce svědek u v á d í :

Od operačního důstojníka jsem službu přebíral telefonicky v místě svého bydliště. V té době jsem nevěděl, kdo zpracovával protokol o ohledání místa činu, později jsem se dozvěděl, že to byl pan Botur. Praxe v té době byla taková, že nejprve na místo jela policie skupiny dopravních nehod, a v případě, že se jednalo o tr. čin převyšující 3 let, přijela na místo výjezdová skupina okresního ředitelství, kdy velitelem je vyšetřovatel. Pokud vím, tak vyšetřovatel si rovněž v těchto případech provádí svou fotodokumentaci i protokol o ohledání místa činu. Policie skupiny dopravních nehod si fotodokumentaci v případě, že věc předávají vyšetřovateli nedělají, pouze si nechávají negativy. Fotodokumentace musí odpovídat s protokolem o ohledání místa činu. Pokud se týče pana Telegy, tento v době, kdy došlo k předmětné události, byl ve stavu u obvodního oddělení PČR Orlová, o čemž jsem se dozvěděl později. Nevím, zda předtím, než byl vyslán na studium do Holešova, sloužil u tohoto oddělení.

Obžalovaný dotázán dle § 214 trestního řádu u v á d í :

K dotazu obžalovaného svědek u v á d í : Jako 5 let jsem pracoval jako vyšetřovatel, kdy jsem vyšetřovatel dopravní nehody se smrtelným následkem. Já jsem nepovažuji za odborníka, kdy jako vyšetřovatel jsem pracoval do roku 1997. Pokud se týče mé odbornosti, zda tuto moji kolegové respektují, na to se musíte zeptat jich. Na místě činu jsem s vyšetřovatelem a technikem hovořil jako člověk s člověkem. Mé jméno je tam uvedeno z toho důvodu, že jsem tam byl jako nezávislá osoba. Nedovozuji z toho nic, že jsem uveden jako první. Pokud jsem před vyšetřovatelem nebo u HL dne 13.11.2000 uváděl, že šlo o obviněného, který byl propuštěn a odjel k vojenskému útvaru, vypovídal jsem pod stresem, jakmile jsem si uvědomil, dne 15.11.2000 jsem uvedl, že se jednalo o svědka. Toto uvádím i dnes. Soud může nahlédnout rovněž do spisového materiálu, ze kterého zcela nevyplývá, že by s nějakým obviněným nebo pachatelem bylo jakkoliv manipulováno. Pokud se týče tohoto klíčového svědka, mohl vyrozumění např. pachatele, nebo některou z dalších osob a navést je skrývání. Já jsem hovořil s vyšetřovatelem, který mi sdělil, že tato osoba je volná, že již nadále ji nepotřebuje vyslyšet a proto jsme se dohodli, jak je nutno s tímto svědkem dále naložit.

Obžalovaný uvádí: V té době ve večerních hodinách nebyl vyslechnut ještě žádný svědek. Žádám, aby svědek nahlédl do spisu. Nemyslím si, že by umístění vojenského útvaru mohlo být v tomto případě dostačující, aby svědek nepůsobil na obviněné.

K dotazu obžalovaného svědek uvádí: Pokud vím, tak panu Mirkovskému bylo vyšetřování dopravní nehody přiděleno až následujícího dne. Dne 17.5. byl na obvodním oddělení pouze jeden vyšetřovatel a to pan Pavelek.

Po nahlédnutí do spisu na č.l. 17 sp. zn. 6 T 41/2000 svazek 6 OS v Karviné svědek uvádí, že načrtnutá čára je čarou, na kterou se dotazoval velitele kriminalistické služby pana Poloczka. Trvám

na tom, že tento náčrtek s touto stopou mi byly předloženy 17.5. v ranních hodinách. Pokud se mám vyjádřit k tomu, proč nebyly tyto stopy vidět a objevily se až ve 13.00 hodin, uvádím opětovně, že se jedná o masné skvrny a z tohoto důvodu se tyto objevily na suché vozovce.

K tomu obžalovaný uvádí: Trvá na tom, že na podzim 1998 na tomto listě žádné čárečky nebyly, tyto byly dokresleny dodatečně a žádám, aby tento list byl zaslán kriminalistickému ústavu, nechť tento zjistí stáří tohoto náčrtku, resp. čáry nakreslené tužkou.

K dotazu obžalovaného svědek uvádí: Žádná funkce manažera u kriminální služby ani policie není. Pokud jsem toto slovo použil, tak jsem myslel, že se jedná o činnost, kterou jsem zajišťoval.

Obžalovaný uvádí: Žádám o zaprotokolování, že vyšetřovatel nemohl prohlásit, že svědka, pokud se jednalo o korunního svědka, již nepotřebuje, že ho už vyslýchat nebude.

K tomu svědek uvádí: Chtěl bych uvést, že se pro nás jednalo o důležitého svědka, kterého jsme potřebovali izolovat od okolí.

Obžalovaný uvádí: Ze spisového materiálu je zřetelné, že v té době, tedy ve večerních hodinách předmětného dne žádný takovýto svědek vyšetřovatelem vyslechnut nebyl.

K dotazu státního zástupce svědek uvádí: Nebyly důvody k zajištění ani zadržení tohoto svědka. Rovněž nebyl zde důvod ho nadále držet. Jednalo se o taktické hledisko, nikoli o trestněprávních. Chtěl bych uvést, že po předvedení svědka, přišla na policii matka, která se přišla zeptat, co s jejím synem bude. Bylo zde důvodné, aby matka doprovodila svědka na nádraží, a aby ho donutila svou přítomností, aby odjel.

Obžalovaný uvádí: Trvám na tom, aby bylo zaprotokolováno, že o tomto člověku jako obviněném hovoří svědek Jonáš jak u výslechu v září 1999 tak i u hlavního líčení dne 13.11.2000.

Svědka uvádí: Předkládám soudu k založení do spisu kazetu a její doslovný přepis a žádám, at' toto je založeno jako listinný důkaz do spisu.

Svědka nežadá svědečné.

+++++

Ve 12.23 hodin se hlavní líčení přerušuje do 12.30 hodin.

Ve 12.30 hodin se pokračuje v hlavním líčení.

+++++

Svědka

Ing. Viktor P a v e l k a ,

gen. čl. 55,

bez příbuzenského poměru,

po poučení dle §§ 97 - 101 tr. řádu u v á d í :

Přesně jak jsem vypovídat do protokolu svědka poškozeného vyšetřovateli uvádím, že pokud se neplatou v dautumu nastupoval jsem stálou službu 17.5.1998, kdy se jednalo o neděli, jednalo se o 24

hodinou stálou službu, kterou jsem přebíral po kolegovi Boturu, kdy došlo k předání přímo na místě, kdy jsem byl seznámen s tím, že je třeba pokračovat v dopravní nehodě, po ujetí, která se stala v nočních hodinách, kdy se jednalo o přejetí Milana Lacka a kdy kolega Botur asi do 9.00 hod. doedělával protokol o ohledání místa dopravní nehody a technik Ulman zajišťoval stopy, svršky od zemřelého Milana Lacka, kdy jsem mu s tím pomáhal rozvěšet svršky, protože nešly stopy uložit do igelitového pytle mokré, protože by došlo ke znehodnocení stop, jakmile Botur dokončil svoji práci asi v 9.00 hod. seznámil mě s tím, že zaregistroval na silnici stopy, z tohoto vyplývá, verze, že došlo k dopravní nehodě poujetí, kdy řidič nebyl znám, uváděl, že šlo asi o nákladní vozidlo, kdy oznamovatelem byl pan Telega, který následně měl devastovat již zemřelého Milana Lacka, což vyšlo ze znaleckého posudku a dále potom jsem pokračoval ve své práci tím způsobem, že jsem byl informován ještě v ranních hodinách v 6.00 hodin, kdy jsem se dohodl s panem Poočekem, kdy jsem šel do stálé služby, kdy uvedl, že mají vytipované nákladní vozidlo, tedy více vozidel, která projížděla v danou dobu dopravní nehodou, kdy po provedení ohledání jednoho vozidlo, které mělo převážet popílek, mělo projet daným místem. Poté se se mnou spojil pplk. Jonáš, který měl tuším velký dosah, s tím, že kriminální policie zjistila ještě jiné skutečnosti, že došlo k incidentu mezi zemřelým Lackem a skiny ještě před touto dopravní nehodou, že probíhá šetření, a že by bylo dobré, to jsem usoudil i já, hned po rozhovoru s Boturem, že se bude třeba podívat na místo dopravní nehody. A protože je to běžný standardní postup, kdy dojde k trestnému činu v nočních hodinách, dochází k dolhedlání místa nehody v tomhle případě. S polečně s technikem Ulmanem jsme jeli na místo kolem poledne, kdy vozovka již byla suchá a hledali jsme stopy, které by svědčily jak o dopravní nehodě tak i o incidentu, kdy v té době šlo o šetření policie mezi skiny a Lackem a na místě samém s tehcnikem jsem já zajišťoval stopy, kdy na místě bylo asi 14 odvalů, které se táhly směrem od obce Doubrava na Orlovou, od pravé krajnice, kde technik nafotil lidskou tkáň, která byla roznesena 14 odvaly po vozovce směrem k levé části přes středovou osu silnice, kdy ze dvou odvalů čísla si nepamatuje, bylo patrné, že se jedná o dezén pneumatiky o dvojnápravu, kdy technik pořídil fotodokumentaci a to detailní těchto dvou odvalů. Dále byl tam byla nafocena kus oděvu Milana Lacko, která byla součástí těchto stop, kdy technik provedl náčrt a já jsem provedl potom již v kanceláři ze svých zápisů protokol o dodatečném ohledání místa dopravní nehody. dále jsem pokračoval ve službě a kolem asi 19.00 hodiny mi kriminální policie oznámila, že mají pachatele, kteří pobili před dopravní nehodou Milana Lacka a vyjel jsem tedy z Karviné na obvodní oddělení Orlová, kde jsem si prostudoval spisový materiál týkající se pobití Milana Lacka a ze spisového materiálu vyplývá, že bude nutné sdělit obvinění 4 konkrétním osobám a to Jurečkovi, Domesovi, Fučovi a Fiodorovi. Tři osoby byly mladistvé, kromě Domesa, proto bylo třeba předat sdělení obvinění asi 21 hodin i rodičům obviněných, takže jsem se řídil pokynem č. 150, aby kontaktovali rodiče, že mladiství jsou zadrženi a bylo jim sděleno obvinění. Sdělení obvinění jsem předal a rodičům, kteří se dostavili na obvodní oddělení Orlová a dále jsem pokračoval v zadržení obvinění podle § 75 tr. řádu, kdy obviněným jsem po prostudování spisu sdělil obvinění z pokusu těžké újmy §§ 8 odst. 1 - 222 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona, kdy se jednalo o rasový útok a asi kolem 4.00 hodiny ranní jsem vzbudil soudkyni, která měla dosah, že 4 pachatelům závažné trestné činnosti potřebuji ustanovit 4 obhájce, aby bylo možno provádět následující ráno výslechy těchto obviněných. Poté jsem službu v 7.00 hodin rádnou v pondělí předával svému kolegovi Harykovi, který pokračoval další práci na případu pobití Milana Lacka před jeho smrtí. Kolega Botur mi uvedl, že když přijel na místo, našel stopy, kdy však začalo pršet, nešlo tyto zadokumentovat, když nebyly vidět z důvodu deště. Pan Jonáš nezasahoval do vyšetřování, neboť v té době úřad vyšetřování fungoval samostatně, vyšetřovatel se sám rozhoduje na místě, ač byly ve prospěch nebo v neprospěch, veškeré stopy je třeba zadokumentovat. Na místě s námi byl rovněž pplk. Jonáš, který do naší práce nijak nezasahoval, jelikož toto činit ani nemohl. Rovněž nemohu zasahovat do práce technika. Pan pplk. Jonáš nezasahoval do ohledání, byl pouze přítomen. Pplk. Jonáš posuzuje zákonnost postupu při vyšetřování, popř. koordinuje činnost obvodního oddělení, aby byla nápomocna vyšetřovateli při závažné trestné činnosti. Plánek ohledání místa činu vyhotovuje

technik. Pokud mi je předložen náčrtek ohledání místa činu č. 17 spisu 6 T 17/96 tento mi byl předložen, byl součástí protokolu ohledání místa činu. Nevím, zda stopy byly načrtnuté tužkou. Vzpomínám si, že mi říkal, že tam nějaké stopy byly. Nevím, zda stopy tužkou byly dokresleny později. Já jsem prováděl pouze prvotní úkony, sdělil jsem obvinění, provedl jsem krátce výslech, jelikož se jednalo o noční hodiny, nebyli ustanoveni obhájce, výslech spočíval v tom, ano převzal jsem sdělení obvinění, tomuto jsem porozuměl, nežádám dalšího vysvětlení, byl jsem poučen jako obviněný o svých právech zvolit si obhájce, o lhůtě která jim byla stanovena do ranních hodin do 8.00 hodin, běžně se to dělá do 8.00 hodin. Rovněž jsem uvedl, že rodiče jsou přítomni tomuto prvotnímu výslechu. 4 pachatele byli obviněni a všichni byli umístěni po prvotních úkonů do cele zadržení. Byli vytěžováni svědci, ale já jsem výslechy svědků neprováděl, prováděla to kriminální policie. Vyšetřování bylo prováděno pod 2 čísly, dopravní nehoda pod jedním číslem a já jsem zahájil trestní stíhání proti skinům pod dalším vyšetřovacím číslem.

K dotazu státního zástupce svědek uvádí:

Věděl jsem, že došlo k dopravní nehodě po ujetí, kdy další dopravní nehoda, kterou měl způsobit Telega, proběhla nezávisle poté první, byly zde vytipovány 4 nákladní vozidla, která byla prověřována policií. Telega byl vyslechnut policií na úřední záznam, protože on byl oznamovatelem celé události. Tak mi to bylo prezentováno vyšetřovatelem přede mnou, který byl od prvopočátku na místě. Kriminální policie se snažila najít pachatele a v průběhu toho došlo ke zjištění, že došlo ke konfliktu Lacka s skiny, kdy šetření bylo vedeno dvěma směry. Byli tam ještě 2 policisté z městské policie, kteří se starali o dopravní situaci. Nebyla tam paní Lacková. Přitom dohledání nebyla.

Obžalovaný dotázán dle § 214 trestního řádu u v á d í :

Svědek uvádí: Já jsem přebíral službu v 7.00 hodin ráno. V průběhu dne jsem se dozvěděl, že se mám připravit, že bude více práce na incidentu, který se odehrával před dopravní nehodou. Z důvodu, že začalo pršet v noci, stopy, asfalt byl mokrý, veškeré stopy, které byly biologické, splývaly s povrchem. Je to běžný postup dohledání místa nehody. Vycházel jsem ze zkušenosti, že z předchozí zkušenosti jsem přebíral službu ráno, kdy došlo v noci k nehodě a na základě toho, že se udělalo dohledání, bylo nalezeno zpětné zrcátko a pachatel byl usvědčen. Zrcátko se našlo 200 metrů. Na krajnici byla biologická tkáň směrem od Doubravy a 14 odvalů, které následovalo ke středu silnice se táhlo od této krajnice. Některé odvaly, které byly více zdeptané byly. Zachovaly se jen odvaly, které byly blíže středové čáry, které byly zřetelné tak, že bylo možno pořídít jejich detail technikem. Byl to biologický materiál. Byla tam lidská tkáň, která byla vsáklá, na krajnici byl šterk. Stopa byla zřetelná. Byla zadokumentována na náčrtku, já jsem procházel místo a hledal jsem další stopu.

Obžalovaný uvádí: V případě, že zde svědek uvádí, že zde byly zpracovávány další verze této dopravní nehody, žádá, aby mu byly dodány nebo soudu, nebo aby byly dodány výpovědi svědků, aby byl určen směrem vyšetřování. Dle znaleckého posudku pana Škandery mají tyto stopy, o jejichž směru hovořil zde svědek, mají opačný význam, kdy byly způsobeny přesně směrem naopak.

K dotazu státního zástupce obžalovaný uvádí:

Mám az to, že se jedná o zkušebního pracovníka, který zcela podřídil nějakému názoru, k který není podložen. Můžu vyloučit, že stopa 7. je stopa střetu.

Svědek uvádí: Pouze v náčrtku označil stopy do krajnice, tedy předpokládaný směr střetu.

Státní zástupce má námitky k výpovědi obžalovaného, kdy se dotazuje, zda má zato, že bylo manipulováno s náčrtem na čl. 24, dále uvádí, že povinností vyšetřovatele je zaznamenat všechny důkazy které se nacházejí na místě činu, a nemůže je hodnotit. Jednání svědka necht' posoudí soud.

K dotazu obžalovaného svědek: Pokud se týče dopravní nehody po ujetí, já jsem přišel s touto dopravní nehodou ve styku, kdy jsem provedl dohledání místa činu, a celou věc vyšetřoval kolega, specialista na dopravní nehody a já jsem se zbýval pouze spisu, který se týkal incidentu, který předcházela této dopravní nehodě a to fyzického napadení skiny. První číslo přidělil dopravní nehodě kolega Botur a já jsem přiděloval další číslo spisu incidentu, který se odehrál před dopravní nehodou. V té době, co jsem měl dostupné informace, tak skinové nebyli způsobilí za dopravní nehodu. Časový odstup v té době nebyl znám a přímá příčinná souvislost mezi dvěma věcmi nebyla známa, kdy v průběhu dalšího dne nebo týdnů, měsíců mohlo dojít ke spojení, kdy stále se pokračovalo v šetření. § 221/1,2b) tr. zákona je úmyslný trestný čin a dopravní nehoda je neúmyslný trestný čin. V případě, že by nebyl znám viník dopravní nehody, tato by musela být ze společné věci vyloučena. V té době nebyl znám viník dopravní nehody a zdálo se mi nelogické sdělovat obvinění pro dopravní nehodu 4 skinům.

Obžalovaný uvádí: Tvrzení svědka, že nebyla známa souvislost mezi útokem skinů a proto útok skinheadů šetřil, mu přidělil nové číslo a šetřil ji jako jinou trestní věc, odůvodněna tím, že nebyl znám časový odstup mezi útokem skinheadů a následnou dopravní nehodou, odporuje jednak obecně známým skutečnostem poznatkům, které lze doložit výsledkem dalších svědků, které navrhuji, informací, které uváděli, že skinové úmyslně nechali přejet Lacka a následně odporují logice věci samé, jestliže nebyl časový odstup znám, nevylučuje jakékoliv časové rozpětí. Např. nic z důkazů uvedených nevylučuje možnost, že obžalovaný zanechal útoku teprve při příjezdu automobilu a nechali tak úmyslně Milana Lacko bezvládného, neschopného pohybu, vystavili ho tak přejetí. Čili argumentace proč tyto věci nebyly dány do souvislosti a šetřeny odděleně neodpovídá ani zákonu ani logické ani známým skutečnostem.

Obžalovaný a zástupci tisku byli upozorněni na své chování, byli upozorněni na uložení pořádkové pokuty popř. vykázaní z jednací síně.

K dotazu státního zástupce obžalovaný uvádí:

Policie nevěděla nic, co by vylučovalo tuto možnost. Naopak svědectví, která tam jsou, hovořila o přítomnosti skinů ještě po nehodě, tedy po skutečné nehodě, odsouzeného Telegy s Milanem Lackem. Odkazují na ÚZ Makuly. Jistě tyto důkazy vyplývá ve výpovědích policistů a dalších svědků, že na místě bylo asi 40 až 50 lidí, o tom, že policie vytěžila řadu osob, který nabízeli možnost svědectví, poznání skinheadů a dalších osob.

Na dotaz obžalovaného svědek uvádí: Já sám pokračoval ve vyšetřování věci napadení skinů, a kdy ve spise jsem provedl více než 40 výslechů svědků, kteří vyplývají jak z Ú.Z. a později byli zjištěni policisty, kdy PČR OO provádělo vlastní šetření pod vlastním číslem vulgárního napadání dcery Milana Lacka. Při sdělené obvinění nebylo obviněným sdělováno, že napadli i Denisu Lackovou a Miroslava Žigu, z tohoto důvodu při návrhu na podání obžaloby nebyli uvedeni jako poškození.

K dotazu samosoudkyně svědek uvádí: V době, kdy já jsem prováděl vyšetřování, jsem neznal pana Telegou, později jsem se dozvěděl, že se má jednat o studenta Střední policejní školy.

K plakátu, který vyvěšoval pan Polák se nebudeme vyjadřovat.

Obžalovaný uvádí: Je pravdou, že jsem poškodil svědka, záleží však na tom, zda jsem toto činil úmyslně lživě. V případě, že bychom se soudili u občanskoprávního řízení na ochranu osobnosti, tak svědek by určitě vyhrál.

Svědek uvádí: Kolegové blíže zkoumali mou práci, mou práci však hodnotí nadřizený. Já se ke své práci vyjadřovat nebudu.

K dotazu obžalovaného svědek uvádí: Mojí kolegové nekritizovali a nekomentovali mou práci, pouze se podívovali, co je do takového plakátu možné napsat. Nejvíce mě zarmoutilo, když se mě můj syna s 20 chlapci, poté co shlédl plakát, ptal, co jsem falšoval a vědomě lhal. Hmotně mě jednání obžalovaného neovlivnilo, ale morálně ano. Myslím si, že byl pozastaven můj postup u policie. Rovněž to ovlivnilo spolupracování, kteří se mnou nepřišli do styku, rovněž s touto kauzou nepracovali. Konkrétně mi nebylo nic vyčteno mými nadřizenými, konkrétní jména uvádět nebudu.

Svědek nežádá svědečné.

+==+==+==+==+

Obžalovaný uvádí: Důkazy na doplnění dokazování dodám soudu písemně do jednoho týdne.

Státní zástupce uvádí, aby byl konstatovány návrhy obžalovaného z původního spisu 6 T 31/2000 OS Karviná,

Poškozený Jonáš navrhuje, aby byl u hlavního líčení přečten znalecký posudek pana Skácela, popř. tento byl vyslechnut.

K tomu obžalovaný uvádí: K tomuto posudku chci uvést, že tento byl vypracován na žádost obhájce obžalovaného a soud při rozhodování k tomuto zcela nepřihlédl. Navrhuji tedy výslech jak pana Skácela a pana Škandery a jejich konfrontaci.

Poškozený Pavelka uvádí: Navrhuji výslech MUDr.Dvořáčka, který vypracovával znalecký posudek.

Obžalovaný uvádí: Navrhuji výslech dr. Štefana a Hladíka a dále pak zpracovatelů revizního posudků.

Obžalovaný byl upozorněn na možnost pořizování výpisu z e spisu i protokolu o hlavním líčení. V případě, že požaduje opis protokolu o hlavním líčení, tento se může pořídít na své náklady.

K tomu obžalovaný uvádí: Proti tomuto protestuji. O kopii jsem požádal na počátku hlavního líčení, z tohoto důvodu mám nárok na pořizování kopie bez zaplacení 25,- Kč, jak mi bylo sděleno samosoudkyní.

+==+==+==+==+

Vyhlášeno u s n e s e n í :

Hlavní líčení se odročuje na den

15.4.2002 v 9.00 hodin, č.dv. 201/II. podlaží,

což berou všichni přítomní na vědomí s tím, že již nebudou písemně obesláni.

**Skončeno a podepsáno
v 13.55 hodin**